

GOIGS A LA MARE DE DÉU DE MARISTELLA

QUE ES VENERA A LA SEVA ERMITA DE SON FERRÀ D'ESPORLES (MALLORCA)

Com el sol a ple migdia
brillau des de Son Ferrà:
*sou d'Esporles llum i guia,
bella Estrella de la mar!*

Enfilada dalt la serra
semblau núvol del Carmel
que ablaneix aquesta terra
amb el rou que cau del cel
per donar-nos garantia
que la fe hi arrelarà.
*Sou d'Esporles llum i guia,
bella Estrella de la mar!*

Els primers que us beneïren
varen ser els ermitans,
que posada vos bastiren
per dur-hi vida de sants.
Nou Carmel aquí floria
entre penyes i alzinar.
*Sou d'Esporles llum i guia,
bella Estrella de la mar!*

Lletra: Mn. Pere-Joan Llabrés i Martorell.

V/. Salve, Estrella de la mar.

Pres d'amor el carmelita,
fill del gran Francesc Palau,
Verge santa de l'ermita,
trobà en vós amor i pau,
remeiant la malaltia
del ferest renou mundà.
*Sou d'Esporles llum i guia,
bella Estrella de la mar!*

Amor dolça i vertadera
vos professa ben de cor
la parròquia de Sant Pere
que en vós té preuat tresor.
Tot el poble en vós confia
en el goig i en el penar:
*Sou d'Esporles llum i guia,
bella Estrella de la mar!*

Tots el joves fent cadena
pugen toves i ciment
per fer-vos gentil ofrena
d'una ermita renaixent
perquè aquí dalt, oh Maria,
tots vos puguin invocar:
*Sou d'Esporles llum i guia,
bella Estrella de la mar!*

Música: P. Antoni Martorell i Miralles, T.O.R.
Dibuix: Pere Falconer i Reus.

R/. Verge que heu infantat Jesucrist, la llum de la vida.

PREGUEM

Pare de misericòrdia i Déu de tot consol, que en la mar de la vida ens heu donat com estrella d'esperança i salvació la Mare del vostre Fill, la Verge Maria, feis que els qui la invocam en aquesta ermita, amb el seu guiatge i patrocini, pelegrinem amb fe per aquesta terra i arribem un dia feliçment al port del vostre Regne. Per Crist Senyor nostre.

Amb goig i confiança (♩ = 80)

com el sol a ple mig-
 di- a bri- llau des de Son Fer- rà: sou d'Es- por- les llum i
 gui- a, be- llaes- tre- lla de la mar. *Per acabar (ad libitum)*
 gui- a be- llaes- tre- lla de la mar.

Andante amb amable expressió

Estrofes

1. En- fi- la- da dalt la ser- ra sem- blar nú- vol del Car-
 mel que a- bla- neix a- ques- ta ter- ra amb el rou que cau del
 cel, per do- nar- nos ga- ran- ti- a que la fehi ar- re- la-
 ten. rà. Sou d'Es- por- les llum i gui- a, be- llaes- tre- lla de la mar.

Després de l'última estrofa al 8. fins a «per acabar».

NOTA HISTÒRICA

L'Ermita de Maristella és fruit d'un llegat de D.ª Margalida Rosselló i Ferrà, propietària de Son Ferrà (possessió d'Esporles), que va donar 29 hectàrees de bosc de l'esmentada possessió per edificar-hi una ermita on s'hi establís una petita comunitat de vida contemplativa.

L'any 1888, els Germans Terciàris Carmelites, establits a la barriada de Sta. Catalina de Ciutat de Mallorca, acceptaren aquesta donació i més tard, l'any 1890 es varen traslladar a les altures de Na Ferrana, i varen iniciar les obres de l'Ermita. Durant el temps de la construcció s'installaren a una petita edificació anomenada actualment «S'Ermita Vella».

Les obres, que en ocasions varen romandre interrompudes, duraren més de trenta anys i la capella es dedicà a la Mare de Déu del Carme. Els primers habitants d'aquest santuari marià foren Fra Joan de Sant Josep i els Germans Vicenç, Rafel i Jaume.

La vida eremítica a Maristella no va durar gaire ni la seva comunitat fou molt nombrosa, formada normalment per dos o tres ermitans. La manca de vocacions i de recursos de tot tipus, afegida a les dificultats d'accés, foren les principals raons que empengueren els Germans Carmelites a abandonar l'ermita l'any 1926, entregant les claus al Vicari General.

Després de l'abandonament de l'ermita per part dels Carmelites, aquesta fou entregada a la Parròquia de Sant Pere d'Esporles, essent Rector Mn. Mateu Togores i Maimó, el qual va completar les obres i va realçar la seva festa anual que actualment se celebra el darrer diumenge d'agost. Aquest mateix Rector va donar a l'ermita el nom de MARISTELLA (Estrella de la MAR) i va obrir un camí d'accés que desgraciadament va quedar sense acabar.

L'any 1967 l'ermita amenaçava ruïna. Degut a les dificultats tècniques d'accés perquè, com estava previst, els helicòpters de la VI flota nordamericana pujassin el material; tot el poble, nins, joves i vells formaren, un diumenge de novembre del mateix any, una gran cadena humana. Els materials anaven passant de mà en mà des de Son Ferrà fins arribar al començament de la carretera. Actualment tenen cura de la conservació de l'ermita un grup d'homes i joves, anomenats «amics de l'ermita».

Alonso M.ª Albertí i Albertí, Pvre.